

USKON PUOLESTA

Jumalan sanan ajattomat totuudet vastauksena ajankohtaisiin kysymyksiin

Uskon Puolesta e-kirje nro 2, 2003 © Pasi Turunen

"Kristinusko ei selitä pahaa, se ennustaa sen"
Gregory Koukl

PAHAN ONGELMA – HUONO ARGUMENTTI KRISTINUSKOA VASTAAN

Yhdysvaltojen sota Irakia vastaan näyttää olevan ohi. Sotaan valmistautuminen kesti kauemmin, kuin varsinaiset taistelut. Siinä missä Amerikka itse pyrki luomaan kuvaa "vapauttamisesta" ovat jotkut tahot ihmetelleet "kristillisen lännen" toimintatapaa. Sota ei monien mielestä täyttänyt oikeutetun sodan klassisia kriteerejä, jotka Augustinuksen ja Tuomas Akvinolaisen perintönä ovat muovanneet länsimaista käsitystä sodankäynnistä ja siihen ryhtymisestä. Presidentti Bushin taas tiedetään kotimaassaan tunnustautuneen uudestisyntyneeksi kristityksi, mikä ei ole jäänyt huomaamatta myöskään eurooppalaisilta tiedotusvälineiltä. Tämäkin on antanut aiheita ihmetellä sotatoimia: Oliko sota jälleen yksi esimerkki siitä miten maailmassa kristinuskon varjolla tehdään pahaa. Jos Jumala kaiken lisäksi on olemassa, kuinka hän voi sallia niin paljon kärsimystä ja pahaa?

Tarkoitukseni ei ole kommentoida niinkään Irakin sotaa, vaan tarttua yleisellä tasolla pahuuden ja kärsimyksen ongelmaan, jonka se jälleen nostattaa. Erityisesti kaksi pahuuteen liittyvää kysymystä esitetään usein haasteena uskoville. Tämän kertaisessa Uskon Puolesta -kirjeessä haluaisin antaa muutaman hyödyllisen vinkin kuinka vastata, kun seuraavan kerran Jeesuksesta todistaessasi kohtaavat tämän haasteen.

Ensimmäinen kristinuskoa vastaan esitetty argumentti perustuu pahuuden olemassaoloon yleensä: **Jos Jumala on olemassa miksi maailmassa on niin paljon kärsimystä ja pahaa?** Joskus kysymys esitetään sellaiseen sävyyn, että se sisältää pikemminkin väitteen, kuin kysymyksen, vaikka se esitetäänkin kysymyksen muodossa. Pahuuden olemassa olo "todistaa", ettei Jumalaa ole olemassa.

Ravi Zacharias kertoo kirjassaan "*Can Man Live Without God*" luentovierailustaan Nottinghamin Yliopistossa Englannissa. Erään luennon päätyttyä muuan nuori mies pomppasi ylös ja lausui: "Maailmassa on niin paljon pahaa, siksi ei voi olla olemassa Jumalaa!" Zacharias pyysi oppilasta pysymään ylhäällä hetken aikaa ja vastasi:

"Kun sanot, että on olemassa pahaa, eikö se merkitse sitä, että on olemassa myös hyvää? Jos hyväksyt sen, että on olemassa myös hyvää sinun on tunnustettava jokin moraalinen laki, jonka perusteella kykenet sanomaan mikä on hyvää ja mikä pahaa. Mutta jos myönnät moraalilain joudut myös myöntämään, että on moraalilain antajaa. Mutta senhän sinä juuri pyrit kieltämään. Sillä jos ei ole moraalilain antajaa, ei ole moraalista lakia. Jos ei ole moraalista lakia, ei ole olemassa mitään hyvää. Jos ei ole olemassa hyvää, ei ole olemassa pahaa. Mikä silloin on sinun kysymyksi?"

Zachariaksen vaihe vaiheelta etenevä vastaus osoittaa, että pahuuden ongelma ei suinkaan ole osoitus siitä, että Jumalaa ei ole. Päinvastoin, koko kysymys, ollakseen mielekäs, edellyttää Jumalaa. Kuten joku on sanonut:

"Ylettyäksemme lyömään Jumalaa kasvoihin meidän on istuttava hänen sylissään." Ateisti **Richard Dawkins** on kiteyttänyt materialismin moraalisen konkurssin hyvin sanoessaan: "*Loppujen lopuksi ei ole mitään hyvää, ei mitään pahaa, ei tarkoitusta, ei mitään paitsi sokean säälimätön välinpitämättömyys. DNA ei sen enempää tiedä kuin välit. DNA vain on, ja me tanssimme sen musiikin tahdissa.*"

"Ylettyäksemme lyömään Jumalaa kasvoihin meidän on istuttava Hänen sylissään"

Pahuus ja kärsimys ovat todellinen ongelma kristinuskon valossa juuri siitä syystä, että pahuus ja kärsimys ovat todellisia asioita. Materialismille pahuus on sen sijaan

sitäkin suurempi ongelma, koska sen mukaan mitään pahaa ei todellisesti edes ole olemassa. On vain ainetta, atomeja ja molekyyliä. Kristinusko opettaa, että pahuus ja vääryydet ovat juuri sitä mitä syntienlangenneessa luomakunnassa voi odottaa tapahtuvaksi. Siksi on sanottu, että kristinusko ei niinkään selitä pahuuden olemassaoloa, vaan pikemminkin ennustaa sen.

Toinen yleisesti kuultu kysymyksen muotoon puettu haaste koskee kristinuskon nimissä tapahtuneita julmuuksia: **Miksi kristinuskon nimissä on tehty niin paljon pahaa?** Eli kuinka kristinusko voisi olla totta, jos sitä on käytetty välineenä hirmuiseen vääryyteen. Noitavainot ja ristiretket kuuluvat tällöin itseoikeutetusti tämän kysymyksen esimerkkivalikoimaan. Myös Bushin sota Irakia vastaan saatetaan liittää tähän syytökseen. On toki mahdollista yrittää vakuuttaa toiselle, että "tosi" kristityt eivät ole olleet historiallisten kauheuksien takana. Historia ei kuitenkaan ole täysin yksiselitteinen sen suhteen missä raja tosi kristityn ja teeskentelijän välillä aina on kulkenut. Seuraava kuviteltu dialogi pyrkii välttämään turhan defensiivisyyden ja kääntämään keskustelun takaisin oikeille urille:

- Minä en voi uskoa Jumalaan, koska kristinuskon nimissä on tehty niin paljon pahaa!
- Tarkoitatko, että kristinusko ei voi olla totta, koska sen nimissä on tehty niin paljon pahaa?
- Juuri niin.
- Miten selität sen, että kristinuskon nimissä on tehty niin paljon hyvää? (Äiti Teresa, Martin Luther King jne.). Mitä se mielestäsi todistaa?

Tämä ei tietenkään ratkaise kysymystä lopullisesti, mutta riittää osoittamaan, että alkuperäinen kysymys on aivan liian yksinkertainen eikä ota huomioon koko todistusaineistoa. Siksi siitä johdettu johtopäätös on väärä. Kysymyksen lähtökohta johtaa ristiriitaiseen asetelmaan: Jos kristinuskon nimissä tehty pahuus osoittaa, ettei kristinusko voi olla totta, niin kristinuskon nimissä tehty hyvä osoittaa, että sen täytyy olla totta. Mutta kristinusko ei voi samanaikaisesti sekä olla totta että ei olla totta.

Haastetta pystyy lähestymään toisellakin tavalla:

- Minä en voi uskoa, koska kristinuskon nimissä on tehty niin paljon pahaa ja vääryyttä!
- Mitä oikein tarkoitat? Sitäkö, että kristinusko ei voi olla totta kaiken sen vuoksi?
- Aivan.
- Entä jos Albert Einstein olisi saatu kiinni myymälävarkaudesta tai murhasta? Tarkoittaisiko se, että hänen suhteellisuusteorianensa ei voi olla totta?

Jälkimmäinen esimerkki tekee selväksi, että kristinuskon totuus on eri asia kuin se miten kristityn nimeä kantavat ihmiset kulloinkin toimivat. Kysymys siitä nousiko Jeesus kuolleista, puhui *hän* totta ja onko Raamattu yleisesti ottaen totta ei selviä pelkästään katsomalla kuinka Jeesuksen nimeä tunnustavat toimivat. Kristinuskoahan voidaan käyttää myös väärin. Yllä olevien esimerkkien avulla on mahdollista nopearytmisessä keskustelussa palauttaa keskustelu suoraan Jeesuksen omaan elämään ja siihen mitä Hän puhui.

Samalla on muistettava, että ei ole yhdentekevää kuinka kristityt elävät uskonsa todeksi. Elämämme voi olla joko hyvä tai huono todistus Kristuksesta, koska ihmiset joka tapauksessa vetävät johtopäätöksiä meidän uskostamme sen perusteella miten elämme. Meillä on velvollisuus "kaunistaa Kristuksen oppi" elämällämme, jotta ihmiset "nähdessään teidän hyvät tekonne ylistäisivät etsikkopäivänään Isää, joka on taivaassa." Joskus vain on niin, että kristinuskoon kriittisesti suhtautuvat eivät riittävästi ota huomioon sitä eroa, joka vallitsee uskon objektiivisen totuus-sisällön ja sen todeksi elämisen välillä.

Pääsiäisen aika tuo kärsimyksen ja pahuuden ongelmaan vielä yhden ulottuvuuden. Vaikka emme pystykään antamaan tyhjentävää vastausta kärsimystä koskeviin "miksi" kysymyksiin näemme Jeesuksen ristinkuolemassa kuinka Jumala itse antautuu kärsimykseen ja selittämättömän pahuuden kohteeksi. Jeesus tietää mitä on kärsiä vääryyttä ja pahaa Jumalan nimissä. Kristuksessa avautuu myös toivon näköala: selittämättömältä vaikuttava kärsimys ja pahuus saa edes jollakin vajavaisella tavalla ymmärrettävän sisällön kun sitä tarkastellaan osana laajempaa kokonaisuutta, osana langennutta maailmaa, joka ei kuitenkaan pysty turhentamaan Jumalan hyvää suunnitelmaa. Itse Jumalan Pojan kärsimyksellä oli Jumalan suuressa suunnitelmassa lunastava paikkansa. Tätä on mahdoton käsittää ilman iankaikkisuus ulottuvuutta. Jos tämä elämä on kaikki mitä on silloin kaikki maailman kärsimys ja tuska on täysin turhaa. Mutta jos on taivas ja Jumalan valtakunta, joka on kuolemaakin suurempi, ei kärsimyksellä ja pahuudella ole viimeistä sanaa. Tämän toivon ulottuvuuden näemme siinä, että kärsimyksensä jälkeen Jeesus nousi kolmantena päivänä haudasta kuoleman ja pahan voittajana. Hyvyys tulee lopulta voittamaan!

USKON PUOLESTA

Pasi Turunen

PS. Pyydä ystäviäsikin tilaamaan Uskon Puolesta e-kirje ilmaiseksi. Tai välitä tämä kirje eteenpäin. Kannattaa myös aika ajoin piipahtaa Uskon Puolesta internetsivuilla, jonne päivittyy kirjoituksia ja tekstejä hissukseen. Erityisesti suosittelen kuunneltavaksi Real Audiona urbaaneja legendoja koskevan puheen. Kaikenlainen palaute ja kirjoitusten synnyttämät ajatukset, kysymykset ja kommentit ovat tervetulleita, vaikka en kaikkiin yhteydenottoihin ennättäisikään valitettavasti vastaamaan.

Tätä kirjettä voi vapaasti kopioida ja levittää sähköisesti tai muuten, kunhan sisältöön ei tehdä muutoksia ilman kirjoittajan lupaa. USKON PUOLESTA e-kirje ilmestyy noin joka toinen kuukausi. Voit tilata sen kirjoittamalla osoitteeseen pasi.turunen@patmos.fi

USKON PUOLESTA: www.patmos.fi/pt